

have, og de ville derfor under alle Omstændigheder gøre det. Jeg mener, at Kvægavlsforeningerne kunne stilles noget anderledes end den enkelte Opdrætter. Det er kun denne Henstilling, jeg vilde gøre baade til det ærede Udvalg og til den ærede Landbrugsminister til velvillig Overvejelse. Jeg tror, at Kvægavlsforeningerne i Almindelighed ville sætte Pris paa en saadan Ordning som af mig foreslaaet.

Bing: Mine Herrer! Jeg kan ganske slutte mig til de ærede Medlemmer, der have indledet denne Forhandling. Lovforslaget angaar jo en Sag, som har overordentlig Interesse ude i Landbruget. Vi vide, den følges med levende Interesse, saa længe den behandles her inde, og der næres et stærkt Ønske om, at dette Lovforslag hurtig maa blive gennemført, saa at det kan blive til Nytte for Landboerne. Som det allerede har været fremhævet, fremtræder dette Lovforslag dels som en Kodifikation af de tidligere Husdyrlove af 1887 og 1893, dels med ny Foranstaltninger, knyttede til de ældre, der allerede have eksisteret ifølge de tidligere Love. Det, som har været det karakteristiske for Udviklingen af vort Landbrug og Husdyrbrug i dets samfundsmæssige Forhold, kunde jeg sige, er dette, at det har udviklet sig under Selvstyre. Det har ikke taget til Forbillede de store Lande som Tyskland og Frankrig, hvor det var Staten, der ledede alle Foranstaltninger, der regulerede Fremgangsmaaderne, der gav Initiativet til alt, hvad der skulde foretages til Forbedringer i Landbruget. Her hjemme, have vi taget England til Forbillede, og under den lykkelige Udvikling, der er foregaaet i de sidste 50 Aar, tør man jo sige, at det er gennem Landbrugets Organisationer, gennem den Samfølelse og Almensans, der har grebet Landbostanden, baade høje og lave, at man har naaet de lykkelige Resultater, som vi kunne se hen paa, til Trods for de trykkede Tider, som Landbruget har gennemgaaet i de sidste 20 Aar. Det er nu mit Haab, at denne Form for Arbejde i Landbruget skal bevares ogsaa i Fremtiden. Der ligger egentlig i det Forslag, som vi behandle her, en Hensyntagelse dertil, idet visse Bestemmelser netop sigte til at give Landbruget Indfyldelse f. Eks. paa Dommervalget — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Og jeg tror ikke, at den højtærede Landbrugsminister vil betragte det som en Mistillid, naar jeg udtaler, at det aldrig vil være heldigt, hvis Udviklingen af Husdyrbruget, Fastsættelsen af Avlsprin-

cipper, skal udgaa fra Regulativer fra et Ministerium i Stedet for fra Opdrætternes Kreds. Jeg skal henstille til det Udvalg, der selvfølgelig bliver nedsat om denne Sag, at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at man ikke kommer til at foregribe Fremtiden ved de Bestemmelser i dette Lovforslag, der gaa ud paa en Fastslaaen af Avlsprincipper. Et saadant Lovforslag skulde jo dog gælde for et vist Tidsrum. Det er nu 8 Aar, siden vi have haft et lignende Lovforslag til Behandling paa Rigsdagen, men i den Tid kan der foregaa Forandring af Anskuelser, saa at Lovparagraffer kunne blive et Baand for Udviklingen i Stedet for, at de skulle staa i Baggrunden og støtte Udviklingen. Parolen skal lyde fra Opdrætternes Kreds, fra deres Organisationer, fra Landboforeningerne. Derfor tør jeg maaske benytte Lejligheden til at bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak for de Udtalelser, han under de foregaaende Dages Forhandlinger har fremført, og hvor han har rettet en Tak til Landboforeningerne og hævdet, at de have arbejdet godt og nyttigt i visse Henseender. Jeg tror, jeg tør sige ham, hvis han bryder sig om at høre det, at hans Ord ville finde Genlyd ude i Landet og blive modtaget med Paaskønnelse.

Det var min Hensigt første Gang, jeg talte i denne Sal, udførlig og grundig, tør jeg sige, at komme ind paa dette Lovforslag, for hvilket jeg ifølge hele min Fortid og Stilling nærer den mest levende Interesse. Ved nærmere Overvejelse og efter Konference med ældre ærede Medlemmer, paa hvis Dom jeg sætter Pris, er jeg imidlertid kommen til den Overbevisning, at Sagen fremmes bedst ved saa hurtigt som muligt at blive overgivet til et Udvalgs Behandling. Det viste sig jo ved de udførlige og grundige Forhandlinger, som i Fjor førtes ved første Behandling af det med dette enslydende Lovforslag, at der var en levende Interesse for Forslaget, men ogsaa, at der var visse Modsætninger, som det gjaldt om at udjævne, og jeg tror derfor, at vi bør følge den Henstilling, som har lydt her baade fra det ærede Medlem, som var Formand i Udvalget i Fjor, og fra et andet æret Medlem om ikke at indlade os paa visse principielle Modsætninger, der maaske kunne være her i Tinget, men saa hurtigt som muligt lægge Forslaget i et Udvalgs Haand, der da sikkert vil overveje for og imod og i Bevidstheden om, med hvor stor Længsel Landbruget venter denne Sag, vil fremskynde sit Arbejde og sørge for, at Forslaget kommer til at foreligge